

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

رئیس

بهترین

سرمه

شماره:

۱۸۵/۸۲۷۲۹

تاریخ:

۱۴۰۳/۱۲/۰۸

پیت:

حضرت آیت‌الله احمد جنتی
دییر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده (۱۹۷) قانون آینن‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی «لایحه معاہده میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت مالزی در زمینه استرداد مجرمین» که در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۵ تصویب شده است، به شرح پیوست ارسال می‌گردد.

محمد باقر قالیباف

دییر محترم شورای نگهبان
۱۰۱/۴۵۲۶۱
تاریخ ثبت
۱۴۰۳/۱۲/۱۳
کد پرویند
 ساعت ورود

شماره: ۱۸۵/۸۳۷۲۹

تاریخ: ۱۴۰۳/۱۲/۰۸

پیش:

لایحه معاهده میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت مالزی در زمینه استرداد مجرمین

ماده واحده - معاهده میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت مالزی در زمینه استرداد مجرمین مشتمل بر یک مقدمه و بیست و دو ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می شود.

تصویره - رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این قانون یا اصلاح آن الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم
معاهده میان دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت مالزی در زمینه استرداد مجرمین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت مالزی که از این پس به طور جداگانه «طرف» و
به صورت مشترک «طرف‌ها» نامیده می‌شوند؛
با تمایل به تقویت روابط دوستانه میان دو کشور؛
با تصدیق نیاز به فراهم آوردن همکاری مؤثرتر میان دو کشور در مقابل با جرم؛ و
بر اساس اصول حاکمیت ملی، عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر و حفظ منافع متقابل؛
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعهد استرداد

طرفها طبق این معاهده و تا آنجا که مغایر با قوانین داخلی مربوط آنها نباشد، به موجب
درخواست، هر فردی را که در طرف درخواست کننده به جرم قابل استرداد متهم یا محکوم
شده است، به یکدیگر مسترد خواهند نمود.

ماده ۲ - جرائم قابل استرداد

۱- جرم در صورتی جرم قابل استرداد خواهد بود که بر اساس قوانین طرفها به مدت
حداقل یک سال حبس یا مجازات شدیدتر قابل مجازات باشد.
۲- همچنین جرم در صورتی جرم قابل استرداد خواهد بود که مشتمل بر شروع به جرم یا
تبانی برای ارتکاب، کمک یا تشویق هر جرمی باشد که در بند (۱) توصیف شده است و
به موجب قوانین طرفها به مدت حداقل یک سال حبس یا مجازات شدیدتر قابل مجازات
باشد.

۳- چنانچه درخواست استرداد مربوط به فردی باشد که توسط دادگاه طرف درخواست کننده
برای هر جرم قابل استرداد به حبس محکوم شده است، استرداد تنها زمانی پذیرفته خواهد
شد که حداقل شش ماه از سپری کردن مدت مندرج در حکم باقی مانده باشد.

۴- از نظر این ماده به منظور تعیین اینکه جرمی به موجب قوانین طرفها جرم قابل مجازات
محسوب می‌گردد یا نمی‌گردد، موارد زیر تعیین کننده نخواهد بود:

شماره:

۱۸۵/۸۲۷۲۹

تاریخ:

۱۴۰۳/۱۲/۰۸

پیش:

الف) اینکه قوانین طرفها فعل یا ترک فعل های تشکیل دهنده جرم را در دسته بندی واحدی از جرم قرار می دهد یا نمی دهد یا جرم را با عنوان واحدی توصیف می نماید یا نمی نماید؛
یا

ب) اینکه عناصر جرم به موجب قوانین طرفها متفاوت است یا نیست، مسلم است مجموعه فعل یا ترک فعل ها به نحوی که توسط طرف درخواست کننده ارائه گردیده به موجب قوانین طرف درخواست شونده، جرمی را تشکیل می دهند.

۵- چنانچه استرداد فرد به خاطر جرمی برخلاف قوانین مربوط به مالیات، حقوق گمرکی و سود بازرگانی، نظارت بر تسعیر ارز یا سایر موضوعات مالی درخواست شده باشد، درخواست استرداد را به این دلیل که قوانین طرف درخواست شونده همان نوع مالیات یا عوارض را وضع نکرده است یا متنضم مقرراتی در زمینه مالیات، عوارض، گمرگ یا تسعیر، از همان نوع قوانین طرف درخواست کننده نیست، نمی توان رد کرد، مشروط بر این که فعل یا ترک فعل های مبنای درخواست استرداد، جرمی را در قلمرو طرف درخواست شونده تشکیل دهد.

۶- چنانچه جرم در خارج از قلمرو طرف درخواست کننده ارتکاب یافته باشد، استرداد در صورتی پذیرفته خواهد شد که قوانین طرف درخواست شونده در شرایط مشابه برای جرمی که خارج از قلمرو آن ارتکاب یافته، پیش بینی مجازات نموده باشد و الزامات استرداد به موجب این معاهده و قوانین داخلی آن به گونه دیگری محقق شود. چنانچه قوانین طرف درخواست شونده چنین پیش بینی ننموده باشد، طرف درخواست شونده می تواند بنا به صلاحیت خود، استرداد را رد نماید.

۷- استرداد براساس مفاد این معاهده، صرف نظر از اینکه جرم مبنای درخواست استرداد در چه زمانی ارتکاب یافته باشد ممکن است پذیرفته شود، مشروط بر اینکه:

الف) در زمان ارتکاب فعل یا ترک فعل های تشکیل دهنده جرم، مراتب در طرف درخواست کننده جرم تلقی می شده است؛ و

ب) فعل یا ترک فعل های ادعایی، در صورتی که در زمان ارائه درخواست استرداد در قلمرو طرف درخواست شونده ارتکاب می یافتد، جرمی برخلاف قوانین لازم الاجرا در آن طرف را تشکیل می دادند.

ماده ۳ - امتناع از استرداد

۱- در هر یک از موارد زیر استرداد توسط طرف درخواست شونده با توجه به قوانین داخلی آن پذیرفته نخواهد شد:

شماره: ۱۸۵/۸۳۷۲۹
تاریخ: ۱۴۰۳/۱۲/۰۸
پیش:

الف) چنانچه طرف درخواست‌شونده جرمی را که مبنای درخواست استرداد قرار گرفته است جرمی با ماهیت سیاسی تعیین نماید. جرائم زیر مشمول جرم با ماهیت سیاسی نخواهد بود:

(۱) قتل یا جرم عمدی دیگری علیه شخص رئیس حکومت، رئیس دولت یا اعضای درجه یک خانواده ایشان؛

(۲) جرمی که طرفها به موجب موافقتنامه بین‌المللی چندجانبه‌ای از جمله موافقتنامه‌های بین‌المللی ضد تروریسم که هر دو طرف در آن عضویت دارند، ملزم هستند فرد مورد درخواست را مسترد یا موضوع را جهت تصمیم‌گیری برای تعقیب به مقام‌های صلاحیتدار خود ارجاع نمایند؛ و

(۳) شروع به جرم، تشویق به ارتکاب، کمک یا تبانی برای ارتکاب یا مشارکت در هر یک از جرائم موضوع جزء‌های (۱) و (۲)؛

ب) چنانچه طرف درخواست‌شونده دلایل کافی بر این باور داشته باشد که درخواست استرداد با هدف تعقیب یا مجازات فرد مورد درخواست به خاطر نژاد، ریشه قومی، جنسیت، مذهب، تابعیت یا عقیده سیاسی انجام گرفته یا ممکن است به دلایل مذبور به وضعیت فرد خدشهای وارد شود.

پ) چنانچه جرم مبنای درخواست استرداد در طرف درخواست‌شونده در زمرة جرائم نظامی باشد اما به موجب قوانین جزایی عادی طرف درخواست‌شونده، جرم نباشد.

ت) چنانچه در رابطه با جرمی که برای آن استرداد فرد درخواست شده است:

(۱) فرد به موجب قوانین طرف درخواست‌شونده تبرئه یا مشمول عفو شده باشد؛

(۲) فرد مجازات مقرر در قوانین طرف درخواست‌شونده را به پایان رسانده باشد؛ یا

(۳) فرد به موجب قوانین طرف درخواست‌شونده محکوم شده باشد.

ث) چنانچه تعقیب یا مجازات جرم مبنای درخواست استرداد به دلایل مقرر به موجب قانون هر یک از طرف‌ها، از جمله قانون مربوط به مرور زمان ممکن نباشد.

۲- استرداد به موجب این معاهده در هر یک از شرایط زیر ممکن است رد شود:

الف) چنانچه طرف درخواست‌شونده استرداد آن فرد را به دلیل سن و سلامت وی ممکن نداند؛

ب) چنانچه طرف درخواست‌شونده استرداد را مخل حاکمیت، امنیت، منافع ملی، نظم عمومی، قانون اساسی یا دیگر منافع اساسی خود تلقی کند؛

پ) چنانچه رسیدگی به جرم مبنای درخواست استرداد در حیطه صلاحیت طرف درخواست‌شونده باشد.

۳- چنانچه درخواست بر اساس جزء (پ) بند (۲) رد شود، طرف درخواست‌شونده موضوع را به مقام‌های صلاحیتدار خود ارجاع می‌دهد تا به جرم فرد مورد درخواست به موجب قوانین آن رسیدگی شود.

ماده ۴- تابعیت

- ۱- هیچ یک از طرفها متعهد به استرداد اتباع خود به موجب این معاهده نخواهد بود.
- ۲- چنانچه استرداد تنها به دلیل تابعیت رد شود طرف درخواست‌شونده بر اساس درخواست طرف درخواست‌کننده موضوع را برای تعقیب به مقام‌های صلاحیتدار خود ارجاع خواهد داد.
- ۳- از نظر این ماده، مبنای تعیین تابعیت فرد مورد درخواست، تابعیت وی در زمان ارتکاب جرم مبنای درخواست استرداد خواهد بود.

ماده ۵- مراجع مرکزی و چگونگی ارتباط

- ۱- درخواست‌های استرداد به صورت کتبی تهیه و از طریق مجازی سیاسی (دیپلماتیک) به مراجع مرکزی تعیین شده طرفها، ارسال خواهد شد.
- ۲- مراجع مرکزی موضوع بند (۱) این ماده وزارت دادگستری برای جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور برای مالزی خواهند بود.
- ۳- هرگاه هر یک از طرفها، مرجع مرکزی تعیین شده خود را تغییر دهد، طرف دیگر را از تغییر مذبور از طریق مجازی سیاسی (دیپلماتیک) آگاه خواهد کرد.

ماده ۶- تشریفات استرداد و اسناد مورد نیاز

- ۱- درخواست استرداد شامل موارد زیر خواهد بود:
 - الف) متن هرگونه مقررات یا قوانینی که به موجب آن ارتکاب فعل در طرف درخواست‌کننده جرم تلقی گردیده است و مجازات مربوط تعیین شده برای آن؛
 - ب) جزئیات لازم برای تأیید هویت و تابعیت فرد مورد درخواست، از جمله در صورت امکان، عکس و اثر انگشتان و در صورت اطلاع، بیان مکان فعلی فرد؛
 - پ) جزئیات جرائم مبنای درخواست استرداد، زمان و مکان ارتکاب جرائم، شرح قانونی و ارجاعات آنها به مفاد مربوط در قوانین، در حد امکان؛
 - ت) بیان اینکه آیا مرور زمان تعقیب وجود دارد یا خیر؛
 - ث) تصویر مصدق از محاکومیت نهایی، قرار بازداشت یا احضاریه یا هر ادله دیگری که دارای اثری مشابه باشد و دوره زمانی که در حال حاضر از حکم سپری شده است.

شماره: ۱۸۵/۸۲۷۲۹
تاریخ: ۱۴۰۳/۱۲/۰۸
پیت:

- ۲- چنانچه فرد به جرمی متهم گردیده باشد، درخواست استرداد به همراه قرار بازداشت فرد و سند اتهامی یا تصویری از سند اتهامی ارائه خواهد شد.
- ۳- چنانچه فرد به واسطه ارتکاب جرمی محکوم گردیده باشد، درخواست استرداد به همراه اسناد متضمن ادله محکومیت ارائه خواهد شد.
- ۴- هیچیک از طرفها، طرف دیگر را ملزم به اثبات ادعای محمول بر صحبت علیه فرد مورد درخواست به عنوان شرط استرداد به موجب این معاهده، نخواهد کرد.

ماده ۷- اطلاعات اضافی

- ۱- چنانچه طرف درخواستشونده اطلاعات ارائه شده به همراه درخواست استرداد را به موجب قوانین داخلی خود و این معاهده برای پذیرش استرداد ناکافی بداند می‌توانند ظرف مدت زمانی که مشخص می‌کنند، درخواست ارائه اطلاعات اضافی نمایند. طرف درخواستشونده می‌تواند برای ارائه چنین اطلاعاتی محدوده زمانی تعیین نماید^۱ و با توجه به دلایلی که طرف درخواست‌کننده ارائه می‌نماید با درخواست آن طرف این محدوده زمانی را به نحو متعارفی تمدید کند.
- ۲- چنانچه فرد مورد درخواست، تحت بازداشت باشد و اطلاعات اضافی ارائه شده کافی نباشد یا این استناد در محدوده زمانی که توسط طرف درخواستشونده تعیین گردیده است واصل نگردد، ممکن است فرد مذکور از بازداشت آزاد شود. چنانچه اسناد اضافی متعاقباً دریافت شود، آزادی مزبور خدشهای به بازداشت مجدد و استرداد فرد وارد نخواهد کرد.
- ۳- چنانچه فرد طبق بند (۲) از بازداشت آزاد گردد، طرف درخواستشونده، طرف درخواست‌کننده را مطلع خواهد کرد.

ماده ۸- ترجمه اسناد

تمام اسناد ارائه شده توسط طرف درخواست‌کننده به زبان انگلیسی ترجمه خواهد شد، مگر اینکه طرف درخواستشونده از این الزام صرف‌نظر نماید.

ماده ۹- قابل پذیرش بودن اسناد

- ۱- سندی که طبق ماده (۵) به همراه درخواست استرداد ارائه می‌گردد در صورت تأیید در جریان رسیدگی‌های استرداد در قلمرو طرف درخواستشونده پذیرفته خواهد شد.
- ۲- از نظر این معاهده، سند زمانی تأییدشده محسوب می‌گردد که:

(الف) توسط قاضی، دادرس یا دیگر مقام صلاحیتدار طرف درخواست کننده به نحوی که در قوانین طرف درخواست‌شونده مشخص گردیده است، امضا یا تصدیق شده باشد؛ و (ب) توسط وزیر مربوط یا هر مقام رسمی دیگر طرف درخواست کننده، به نحوی که قوانین طرف درخواست‌شونده لازم بداند، از طریق ممهور شدن تصدیق شده باشد.

ماده ۱۰ - بازداشت موقت

- ۱- در موارد فوری یک طرف می‌تواند بازداشت موقت فرد مورد درخواست را در طی ارائه درخواست استرداد، تقاضا نماید.
- ۲- درخواست بازداشت موقت به صورت مکتوب، یا در صورت امکان، با هر وسیله‌ای که قابلیت ایجاد سابقه مکتوب را دارد ارائه و مستقیماً به مقام‌های صلاحیتدار طرفها فرستاده خواهد شد.
- ۳- طرف درخواست کننده در درخواست بازداشت موقت، ضمن ارجاع به حکم یا قرار بازداشت، مشخص خواهد کرد که استرداد فرد مذکور را درخواست خواهد نمود و فوری استناد زیر را برای طرف درخواست‌شونده فراهم خواهد کرد.
- ۴- درخواست بازداشت موقت شامل موارد زیر خواهد بود:
 - (الف) شرحی در مورد فرد موضوع درخواست از جمله در صورت امکان عکس یا اثر انگشتان؛
 - (ب) در صورت اطلاع، مکان فرد مورد درخواست؛
 - (پ) بیان یا شرحی از جرائم ادعایی ارتکاب یافته توسط فرد یا جرائمی که در رابطه با آنها فرد محکوم گردیده است؛
 - (ت) شرح اجمالی از حقایق پرونده؛
 - (ث) تصویر قرار بازداشت، سند اتهامی یا بیان یافته‌هایی مربوط به جرم یا حکم محکومیت علیه فرد مورد درخواست؛
 - (ج) بیان مجازاتی که می‌تواند برای جرائم اعمال شود یا شده است؛ و
 - (چ) بیان اینکه درخواست استرداد فرد مورد درخواست ارسال خواهد گردید.
- ۵- طرف درخواست‌شونده با دریافت درخواست بازداشت موقت، نهایت تلاش خود را برای حصول اطمینان از بازداشت فرد مورد درخواست معمول خواهد نمود. طرف درخواست کننده فوری از نتیجه درخواست خود و دلایل هرگونه امتناع مطلع خواهد شد.
- ۶- فردی که به موجب درخواست بازداشت موقت، بازداشت گردیده است، چنانچه پس از انقضای شصت روز از تاریخ بازداشت موقت وی، درخواست استرداد او به همراه استناد مذکور در ماده (۶) واصل نگردد، آزاد خواهد شد.

شماره: ۱۸۵/۸۲۷۲۹
تاریخ: ۱۴۰۳/۱۲/۰۸
پیت:

۷- چنانچه درخواست استرداد متعاقباً واصل گردد، آزادی فرد بر اساس بند (ع) این ماده مانع از انجام جریان رسیدگی‌های مربوط به استرداد فرد مورد درخواست خواهد شد.

ماده ۱۱- تسلیم موقت و معوق

۱- طرف درخواست‌شونده می‌تواند تسلیم فرد را به منظور اقامه دعوا علیه وی یا سپری کردن حکم توسط وی به خاطر جرمی به غیر از جرمی که از فعل یا ترک فعل مبنای استرداد تشکیل شده است، به تأخیر بیندازد. در چنین موردی طرف درخواست‌شونده متعاقباً طرف درخواست‌کننده را مطلع خواهد کرد.

۲- چنانچه فرد برای جرمی غیر از جرم تشکیل‌دهنده فعل یا ترک فعل مبنای درخواست استرداد، در حال سپری کردن حکم در قامرو طرف درخواست‌شونده باشد، طرف درخواست‌شونده می‌تواند به طور موقت او را برای تعقیب به دلیل جرم مبنای درخواست استرداد به طرف درخواست‌کننده تسلیم نماید. در این صورت فرد تسلیم شده در طرف درخواست‌کننده تحت بازداشت باقی خواهد ماند و پس از تکمیل جریان رسیدگی‌ها علیه وی، به طرف درخواست‌شونده عودت خواهد شد.

ماده ۱۲- درخواست‌های همزمان

۱- چنانچه طرف درخواست‌شونده درخواست‌هایی را از بیش از یک کشور برای استرداد فرد واحدی، خواه برای جرائم واحد یا جرائم متفاوت دریافت نماید، تصمیم خواهد گرفت که فرد را به کدام یک از کشورهای مزبور مسترد نماید و آن کشورها را از تصمیم خود مطلع خواهد نمود.

۲- طرف درخواست‌شونده برای اتخاذ تصمیم خود، تمامی عوامل مرتبط از جمله موارد زیر را در نظر خواهد داشت:

- (الف) اینکه آیا درخواست‌ها بر اساس هر یک از معاهدات صورت گرفته است یا خیر؛
- (ب) تابعیت فرد مورد درخواست؛
- (پ) شدت جرائم؛
- (ت) ترتیب دریافت از طرف‌های درخواست‌کننده؛
- (ث) منافع مربوط طرف‌های درخواست‌کننده؛
- (ج) تابعیت قریبی؛
- (چ) مکان سکونت معمول فرد؛
- (ح) امکان استرداد مجدد میان طرف‌های درخواست‌کننده؛ یا
- (خ) زمان و مکان ارتکاب هر جرم.

شماره:

۱۸۵/۸۲۷۲۹

تاریخ:

۱۴۰۳/۱۲/۰۸

پیت:

ماده ۱۳- تصمیم و تسلیم

- ۱- طرف درخواست‌شونده به محض اتخاذ تصمیم در خصوص درخواست استرداد، طرف درخواست‌کننده را از تصمیم خود مطلع خواهد نمود.
- ۲- چنانچه با درخواست مخالفت گردد، طرف درخواست‌شونده توضیحی در مورد دلایل این مخالفت به طرف درخواست‌کننده ارائه خواهد کرد. طرف درخواست‌شونده می‌تواند بنا به درخواست تصاویری از تصمیمات قضایی مربوط به موضوع را ارائه نماید.
- ۳- طرفها ذر مورد تاریخ و مکان تسلیم فرد مورد درخواست به مقام‌های صلاحیتدار طرف درخواست‌کننده، توافق خواهند نمود.
- ۴- چنانچه فرد مورد درخواست در زمان مقرر طبق قوانین طرف درخواست‌شونده به وسیله مأمور طرف درخواست‌کننده از قلمرو طرف درخواست‌شونده خارج نگردد، فرد مذکور می‌تواند آزاد گردد و طرف درخواست‌شونده می‌تواند متعاقباً از استرداد برای همان جرم امتناع ورزد.
- ۵- چنانچه هر یک از طرفها به دلایل و شرایطی خارج از اختیار (کنترل) خود موفق به تسلیم یا تحويل گرفتن فرد مورد درخواست نگرددند طرف دیگر را متعاقباً مطلع خواهند نمود. در چنین مواردی طرفها در خصوص تاریخ جدید تسلیم توافق خواهند نمود. مفاد بند (۴) این ماده در رابطه با تاریخ جدید نیز اعمال خواهد گردید.

ماده ۱۴- قاعده اختصاصی بودن

- ۱- فردی که به موجب این معاهده مسترد شده است برای هر جرمی که پیش از استرداد مرتكب شده است در قلمرو طرف درخواست‌کننده بازداشت، محاکمه یا مجازات نخواهد شد یا مشمول هیچ نوع محدودیت دیگری نسبت به آزادی شخصی قرار نخواهد گرفت، به استثنای:
 - (الف) جرمی که به خاطر آن استرداد پذیرفته شده است؛
 - (ب) هر جرم خفیفتری که با توجه به حقایق مبنای استرداد اثبات گردد؛
 - (پ) هر جرم قابل استرداد دیگری که در رابطه با آن طرف درخواست‌شونده رضایت دهد.
- ۲- چنانچه فردی که فرست ترک طرف درخواست‌کننده را داشته ولی ظرف چهل و پنج روز از آزادی نهایی به خاطر جرمی که برای آن مسترد گردیده است، آنجا را ترک ننموده باشد یا فرد پس از ترک قلمرو طرف درخواست‌کننده به آنجا بازگشته باشد، بند (۱) اعمال نخواهد شد. در مواردی که فرد به دلایل خارج از اختیار (کنترل) خود موفق به ترک قلمرو طرف درخواست‌شونده نشود، طرفها برای اقدام بعدی مشورت خواهند نمود.

شماره:

۱۸۵/۸۲۷۲۹

تاریخ:

۱۴۰۳/۱۲/۰۸

پیت:

ماده ۱۵- استرداد مجدد

چنانچه فرد مسترددشده پیش از خاتمه تعقیب، جریان رسیدگی‌ها یا اجرای حکم به قلمرو طرف دیگر بازگردد، ممکن است مجدداً بر اساس درخواست طرف درخواست‌کننده مسترد شود. در چنین مواردی ممکن است ارائه درخواست جدید استرداد طبق ماده ۵ این معاهده نیاز باشد.

ماده ۱۶- تسلیم به کشور ثالث یا محکمه بین‌المللی

۱- فردی که به موجب این معاهده مسترد گردیده است توسط طرف درخواست‌کننده برای محکمه یا مجازات برای هر جرم قابل استردادی که قبل از استرداد وی به طرف درخواست‌کننده ارتکاب یافته است، به کشور ثالث مسترد نخواهد شد، مگر اینکه طرف درخواست‌شونده نسبت به تسلیم مذبور رضایت دهد.

۲- تا آنجا که قوانین طرف درخواست‌کننده اجازه می‌دهد، فردی که به موجب این معاهده مسترد گردیده است توسط طرف درخواست‌کننده برای محکمه یا مجازات برای هر جرمی که قبل از استرداد وی به طرف درخواست‌کننده ارتکاب یافته است به محکمه بین‌المللی که طبق معاهده (کنوانسیون) چندجانبه بین‌المللی قابل اعمال در مورد طرف درخواست‌کننده ایجاد شده است، مسترد نخواهد شد مگر اینکه:

الف) طرف درخواست‌شونده نسبت به تسلیم مذبور رضایت دهد؛

ب) چنانچه به موجب آن معاهده (کنوانسیون) رضایت کشور دیگری لازم باشد، آن کشور رضایت بدهد.

۳- بند (۱) یا (۲) مانع استرداد یا تسلیم فرد مسترددشده به کشور ثالث یا محکمه بین‌المللی مربوط ایجادشده طبق معاهده (کنوانسیون) چندجانبه بین‌المللی قابل اعمال در مورد طرف درخواست‌کننده نخواهد بود، چنانچه:

الف) فرد مذکور قلمرو طرف درخواست‌کننده را پس از استرداد ترک کند و به صورت داوطلبانه به آنجا برگردد؛ یا

ب) آن فرد طرف چهل و پنج روز از روزی که اختیار ترک قلمرو طرف درخواست‌کننده را داشته است، نسبت به ترک اقدام نکرده باشد.

۴- در اجرای بند (۱) و جزء (الف) بند (۲) این ماده، طرفی که رضایت آن درخواست گردیده است، می‌تواند ارائه هر سند یا بیانیه موضوع ماده (۶) را درخواست نماید.

شماره:

۱۸۵/۸۲۷۲۹

تاریخ:

۱۴۰۳/۱۲/۰۸

پیت:

ماده ۱۷ - ضبط و تسلیم اموال

- ۱- طرف درخواست‌شونده تا آنجا که قوانین آن اجازه می‌دهد می‌تواند هرگونه اموالی را که در زمان بازداشت فرد مورد درخواست در تملک وی می‌باشد و می‌تواند به عنوان ادله اثبات جرم مبنای استرداد، مهم باشد، ضبط و به طرف درخواست‌کننده تسلیم نماید.
- ۲- با رعایت بند (۱)، چنانچه طرف درخواست‌کننده درخواست نماید، اموال فوق‌الذکر حتی اگر استرداد به دلایل فوت، مفقود‌الاثر شدن یا فرار فرد مورد استرداد ممکن نباشد می‌تواند به طرف درخواست‌کننده تسلیم شود.
- ۳- طرف درخواست‌شونده می‌تواند تسلیم اموال را به ارائه تضمین‌های مکفی از سوی طرف درخواست‌کننده مشروط نماید به نحوی که این اموال در سریع‌ترین زمان ممکن به طرف درخواست‌شونده عودت گردد. همچنین طرف درخواست‌شونده می‌تواند تسلیم این اموال را چنانچه به عنوان ادله در طرف درخواست‌شونده لازم باشد به تعویق بیندازد.
- ۴- حقوق طرفهای ثالث در تسلیم اموال به نحو مقتضی محترم شمرده خواهد شد.

ماده ۱۸ - گذر

هر یک از طرفها تا آنجا که قوانین آن اجازه دهد، می‌تواند گذر فردی که توسط کشور ثالث به طرف دیگر تسلیم می‌گردد، تجویز نماید، در این صورت مقام‌های مربوط طرفها شیوه، مسیر و دیگر شرایط گذر را هماهنگ خواهند نمود.

ماده ۱۹ - هزینه‌ها و نمایندگی

- ۱- طرف درخواست‌کننده هزینه‌های مربوط به حمل و نقل فرد تسلیم شده را قبل خواهد کرد. طرف درخواست‌شونده تمامی هزینه‌های دیگر ناشی از جریان رسیدگی‌های استرداد در آن طرف را پرداخت خواهد کرد.
- ۲- چنانچه هزینه‌های به وجود آمده در جهت اجرای درخواست در طرف درخواست‌شونده قابل توجه یا زیاد باشد، طرفها در مورد تعیین شیوه تامین این هزینه‌ها مشورت خواهند کرد.
- ۳- هیچ یک از طرفها علیه طرف دیگر دعوای مالی مربوط به هزینه‌های ناشی از دستگیری، بازداشت، بازجویی یا تسلیم فرد مورد درخواست به موجب این معاهده را مطرح نخواهد کرد.
- ۴- طرف درخواست‌شونده در هر یک از جریان رسیدگی‌های ناشی از درخواست استرداد، منافع طرف درخواست‌کننده را نمایندگی خواهد نمود. در هر حال تا آنجا که قوانین طرف

شماره:

۱۸۵/۸۲۷۲۹

تاریخ:

۱۴۰۳/۱۲/۰۸

پیغام:

درخواست‌شونده اجازه داده است در صورتی که طرف درخواست‌کننده تصمیم به مساعدت در این نمایندگی داشته باشد، هرگونه هزینه ایجادشده را تقبل خواهد نمود.

ماده ۲۰- حل و فصل اختلاف‌ها

هرگونه اختلاف نظر یا اختلاف میان طرفها ناشی از تفسیر یا اجرای مفاد این معاهده، تنها به صورت دوستانه از طریق مشاوره یا مذاکره میان طرفها از طریق مباری سیاسی (دیپلماتیک) و بدون ارجاع به هیچ طرف ثالث یا محکمه بین‌المللی، حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۱- اصلاح

- ۱- این معاهده می‌تواند در هر زمان با رضایت کتبی مقابل طرفها اصلاح شود. چنین اصلاحیه‌ای به شیوه مقرر در ماده (۲۲) این معاهده لازم‌الاجرا خواهد شد و بخشی از این معاهده را تشکیل خواهد داد.
- ۲- هر گونه اصلاحیه، به حقوق و تعهدات ناشی از این معاهده، یا مبتنی بر آن، پیش از یا تا تاریخ لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه مذبور، خدشه وارد نخواهد کرد.

ماده ۲۲- لازم‌الاجرا شدن و خاتمه

- ۱- این معاهده، سی روز پس از تاریخ دریافت آخرین اعلان کتبی طرفها از طریق مباری سیاسی (دیپلماتیک)، مبنی بر اتمام کلیه تشریفات داخلی مقرر برای لازم‌الاجرا شدن این معاهده، لازم‌الاجرا خواهد شد.
 - ۲- این معاهده در مورد درخواست‌هایی اعمال خواهد شد که پس از تاریخ لازم‌الاجرا شدن آن ارائه شده باشند، حتی اگر فعل یا ترک فعل‌های مربوط تشکیل دهنده جرم یا جرائم مبنای درخواست، پیش یا پس از آن تاریخ رخ داده باشند.
 - ۳- هر یک از طرفها می‌تواند به این معاهده در هر زمان از طریق اعلان کتبی از طریق مباری سیاسی (دیپلماتیک) خاتمه دهد و لازم‌الاجرا بودن آن شش ماه پس از تاریخی که در آن اعلان داده شده است، به پایان خواهد رسید.
 - ۴- خاتمه این معاهده به حقوق و تعهدات ناشی از این معاهده یا مبتنی بر آن و تکمیل هرگونه درخواست انجام شده بر اساس این معاهده پیش از یا تا تاریخ خاتمه آن، خدشه‌ای وارد نخواهد کرد.
- برای گواهی مراتب بالا، امضایندگان زیر که از سوی دولت‌های متبع خود به طور مقتضی مجاز شده‌اند، این معاهده را امضا کرده‌اند.

بِهِتَّا

رئیس

شماره: ۱۸۵/۸۲۷۲۹
تاریخ: ۱۴۰۳/۱۲/۰۸
پیت:

این معاهده در کوالالامپور (پوتراجایا) در تاریخ ۱۱ مرداد ۱۴۰۱ هجری شمسی برابر با تاریخ ۲ آگوست ۲۰۲۲ میلادی در دو نسخه به زبان‌های فارسی، مالایی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی متن از اعتبار یکسان برخوردار هستند. در صورت بروز اختلاف، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری جمهوری اسلامی ایران	مالزی

لایحه فوق مشتمل بر ماده‌وحده و یک تبصره منضم به متن معاهده شامل مقدمه و بیست و دو ماده که گزارش آن توسط کمیسیون قضائی و حقوقی به صحن مجلس تقدیم شده بود، در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ پنجم اسفندماه یکهزار و چهارصد و سه مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

محمد باقر قالیباف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

TREATY
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
AND
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
ON
EXTRADITION

The Government of the Islamic Republic of Iran and the Government of Malaysia hereinafter referred to singularly as "the Party" and collectively as "the Parties".

Desiring to strengthen friendly relations between the two countries;

Recognizing the need to provide for more effective cooperation between the two countries in the suppression of crime; and

Based on the principles of national sovereignty, non-intervention in domestic affairs of each other and protection of mutual interests;

HAVE AGREED as follows:

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 1 OBLIGATION TO EXTRADITE

The Parties shall, in accordance with this Treaty and to the extent not contrary to their respective domestic laws, upon the request of each other any person who is accused or convicted in the Requesting Party for an extraditable offence.

ARTICLE 2 EXTRADITABLE OFFENCES

(1) An offence shall be an extraditable offence if it is punishable under the laws of the Parties by imprisonment for a period of not less than one (1) year, or by a more severe penalty.

(2) An offence shall also be an extraditable offence if it consists of an attempt or a conspiracy to commit, aiding or abetting any offence described in paragraph 1 and is punishable under the laws of the Parties by imprisonment for a period of not less than one year, or by a more severe penalty.

(3) Where the request for extradition relates to a person sentenced to imprisonment by a court of the Requesting Party for any extraditable offence, extradition shall be granted only if a period of at least six (6) months in the sentence remains to be served.

(4) For the purpose of this Article in determining whether an offence is an offence punishable under the laws of the Parties, it shall not matter whether:

- (a) the laws of the Parties place the acts or omissions constituting the offence within the same category of offence or describe the offence by the same terminology;
- (b) under the laws of the Parties the elements of the offence differ, it being understood that the totality of the acts or omissions as presented by Requesting Party constitute an offence under the laws of the Requested Party.

دفتر هیئت دولت

5. Where extradition of a person is sought for an offence under a law relating to taxation, custom duties, foreign exchange control or other revenue matter, extradition may not be refused on the ground that the laws of the Requested Party do not impose the same kind of tax or duty or do not contain a tax, duty, customs, or exchange regulation of the same kind as the laws of the Requesting Party, provided that the acts or omissions for which extradition is sought is an offence in the territory of the Requested Party.

6. If the offence has been committed outside the territory of the Requesting Party, extradition shall be granted if the laws of the Requested Party provide for the punishment of an offence committed outside its territory in similar circumstances, and if the requirements of extradition under this Treaty, and its domestic laws, are otherwise met. If the laws of the Requested Party do not so provide, the Requested Party may, in its discretion, deny extradition.

7. Extradition may be granted pursuant to the provisions of this Treaty irrespective of when the offence for which extradition is sought was committed, provided that:

- (a) it was an offence in the Requesting Party at the time of the acts or omissions constituting the offence; and
- (b) the acts or omissions alleged would, if they had taken place in the territory of the Requested Party at the time of the making of the request for extradition, have constituted an offence against the laws in force in that Party.

دفتر هشتاد و سیم

ARTICLE 3 REFUSAL OF EXTRADITION

If, subject to its domestic law, extradition shall not be granted by the Requested Party in any of the following circumstances:

- (a) if the Requested Party determines that offence for which extradition is requested is an offence of a political character. Reference to an offence of a political character shall not include the following offences:
 - (i) the murder or other wilful crime against the person of the Head of State, Head of the Government or their members or immediate family;
 - (ii) an offence in respect of which the Parties have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to which they both are parties (including anti-terrorism international agreements), to extradite the person sought, or to submit the case to their competent authorities for decisions as to prosecution; and
 - (iii) an attempt, attempt to commit, aiding or conspiracy to commit or participate in any such offences as referred to in sub-paragraphs (ii) and (iii);
- (b) when the Requested Party has substantial grounds for believing that the request for extradition has been presented with the view to prosecuting, or punishing the person sought, by reason of race, ethnic origin, gender, religion, nationality or political opinion, or that person's position may be prejudiced for any of those reasons;
- (c) if the offence for which extradition is requested is regarded by the Requested Party as an offence under military law, but not an offence under the ordinary criminal law of the Requested Party;
- (d) if, in respect of the offence for which the extradition of the person is requested:
 - (i) the person has been acquitted or pardoned under the laws of the Requested Party;
 - (ii) the person has undergone the punishment provided by the laws of the Requested Party; or
 - (iii) the person has been exonerated under the laws of the Requested Party;
- (e) when the prosecution or the punishment for the offence for which extradition is requested would be barred by reasons prescribed under the law of either Party including a law relating to the lapse of time.

وقریب هیئت دولت

Extradition may be refused under this Treaty in any of the following circumstances:

- (a) if the Requested Party considers that the extradition of that person would be impossible due to the age and health of that person;
 - (b) if the Requested Party considers that the extradition will impair its sovereignty, security, political interests, public order, constitutional law or other essential interests;
 - (c) when the offence for which the extradition is sought is regarded as one over which the Requested Party has jurisdiction.
3. If extradition is refused pursuant to paragraph 2, (c), the Requested Party shall submit to its competent authorities, with a view to causing the person sought to be prosecuted against under its laws,

ARTICLE 4 NATIONALITY

1. Neither of the Parties shall be bound to extradite its own nationals under this Treaty.
2. If extradition is refused solely on the basis of the nationality, the Requested Party shall at the request of the Requesting Party, submit the case to its Competent Authorities for prosecution.
3. For the purpose of this Article, nationality of the person sought shall be determined at the time of the commission of the offence for which extradition is requested.

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 5
**CENTRAL AUTHORITIES AND MANNER OF
COMMUNICATION**

1. Requests for extradition shall be made in writing and transmitted between the Central Authorities designated by the Parties through the diplomatic channels.
2. The Central Authorities referred to in paragraph 1 of this Article shall be the Ministry of Justice for the Islamic Republic of Iran and the Ministry of Home Affairs for Malaysia.
3. Where either Party changes its designated Central Authority, it shall inform the other Party of such change through the diplomatic channels.

ARTICLE 6
**EXTRADITION PROCEDURES AND REQUIRED
DOCUMENTS**

1. A request for extradition shall contain the following:
 - (a) the text of any provision of law under which extradition is requested as an offence by the Requesting Party and the relevant penalty specified;
 - (b) the details necessary to establish identity and nationality of the person sought, including, where possible, physical and fingerprints and a statement of the current behavior of the person sought;
 - (c) the details of the offence for which the extradition has been requested, time and place of commission of the offence, their legal description and reference, to the relevant provisions of law, as far as possible;
 - (d) a statement as to whether there is any statutory period in respect of prosecution;
 - (e) an authenticated copy of the final judgment, or part thereof, or any other evidence with the same effect and the period of the sentence which has already been served.

دفتر هیئت دولت

2. If the person is accused of an offence, the request for extradition shall be accompanied by a warrant for the arrest of the person and the charging document or a copy of the charging document.

3. If the person has been convicted of an offence, the request for extradition shall be accompanied by documents that provide evidence of the conviction.

4. Neither Party shall require, as a condition to extradition pursuant to this Treaty that the other Party prove a prima facie case against the person sought.

ARTICLE 7 **ADDITIONAL INFORMATION**

1. If the Requested Party considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient under its domestic laws and this Treaty to enable extradition to be granted, that Party may request that additional information be furnished within such time as it specifies. The Requested Party may set a time limit for the submission of such information and may grant a reasonable extension of the time limit upon application of the Requesting Party, setting forth reasons for such extension.

2. If the person sought remains in custody and the additional documents submitted are not sufficient, or if such documents are not received within the period specified by the Requested Party, that person may be discharged from custody. Such discharge shall not prejudice the re-arrest and the extradition of the person if the additional documents are subsequently received.

3. Where the person is discharged from custody in accordance with paragraph 2, the Requested Party shall notify the Requesting Party.

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 8 TRANSLATION OF DOCUMENTS

All documents submitted by the Requesting Party shall be translated into the English language unless this requirement is waived by the Requested Party.

ARTICLE 9 ADMISSIBILITY OF DOCUMENTS

1. A document that, in accordance with Article 5, accompanies a request for extradition shall be admitted in evidence, if authenticated, in any extradition proceedings in the territory of the Requested Party.
2. A document shall be considered authenticated for the purpose of this Treaty if it is:
 - (a) signed or certified by a judge, magistrate or other competent authority of the Requesting Party or may be required by the law of the Requested Party; and
 - (b) authenticated by the seal of the relevant Minister or any other official of the Requesting Party or may be required by the law of the Requested Party.

ARTICLE 10 PROVISIONAL ARREST

1. In case of urgency, a Party may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the request for extradition.
2. A request for provisional arrest shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record and transmitted directly between the competent authorities of the Parties.

دفتر هیئت دولت

3. In a provisional arrest request, the Requesting Party shall refer to the judgment or warrant of arrest while indicating that the extradition of the said person will be requested and immediately, the Requested Party will be provided with the following documents:

4. The request for provisional arrest shall contain:

- (a) a description of the person sought, including, if possible, a photograph or fingerprints;
- (b) the location of the person sought, if known;
- (c) a statement or description of the offence(s) committed by the person or of which the person has been accused;
- (d) a concise statement of the facts of the case;
- (e) a copy of the warrant of arrest, the charging document or a statement of a finding of guilty of judgement of conviction against the person sought;
- (f) a statement of the punishment that can be or can have imposed for the offence; and
- (g) a statement that a request for extradition for the person sought will follow.

5. On receipt of the request for provisional arrest, the Requested Party shall use its best endeavours to locate the whereabouts of the person sought. The Requesting Party shall be promptly notified of the result of its request and the reasons for any denial.

6. A person arrested under the request for provisional arrest shall be discharged upon the expiration of forty-eight hours from the date of that person's provisional arrest if a request for extradition supported by the documents specified in Article 6, has not been received.

7. The discharge of the person pursuant to paragraph 6 of this Article shall not prevent the continuation of proceedings available the person sought if the extradition request is subsequently received.

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 11 TEMPORARY AND DEFERRED SURRENDER

1. The Requested Party may postpone the surrender of a person in order to proceed against that person, or so that the person may serve a sentence, for an offence other than an offence constituted by an act or omission for which extradition is sought. In such case, the Requested Party shall inform the Requesting Party accordingly.

2. When the person is serving a sentence in the territory of the Requested Party for an offence other than an offence constituted by an act or omission for which extradition is sought, the Requested Party may temporarily surrender the person to the Requesting Party to be prosecuted for an offence for which extradition is sought. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting Party and shall be returned to the Requested Party after proceedings against the person have been concluded.

ARTICLE 12 COMPETING REQUESTS

1. If the Requested Party receives request from more than one State for the extradition of the same person, either for the same offence or for a different offence, the Requested Party shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify those States of its decision.

2. In making its decision, the Requested Party shall consider all relevant factors, including:

- (a) whether the requests were made pursuant to any treaties;
- (b) the nationality of the person sought;
- (c) the gravity of the offence;
- (d) the order in which the requests were received from the Requesting Parties;
- (e) the respective interests of the Requesting Parties;
- (f) the nationality of the victim;
- (g) the ordinary place of residence of the person;

دفتر هیئت دولت

- (b) the possibility of further extradition between the Requesting Parties; or
(c) the time and place of examination of each offence.

ARTICLE 13 **DECISION AND SURRENDER**

1. The Requested Party shall communicate to the Requesting Party of its decision regarding the extradition request as soon as a decision has been made.
2. If the request is denied, the Requested Party shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested Party may provide copies of the pertinent judicial decisions regarding the case upon request.
3. The Parties shall agree on the date and place of surrender of the person sought to the competent authorities of the Requesting Party.
4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested Party by an agent of the Requesting Party within the time prescribed by the law of the Requested Party, the person may be discharged, and the Requested Party may subsequently refuse extradition for the same offence.
5. If either of the Parties fails to surrender or asks over the person sought to be extradited due to conditions and circumstances beyond their control, the other Party shall be notified accordingly. In such cases, the Parties shall agree on the new date of surrender. Provisions of paragraph 4 of this Article shall be applied to the new date as well.

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 14 RULE OF SPECIFICITY

1. A person who has been extradited under this Treaty shall not be detained, tried or punished or subjected to any other restriction of personal liberty in the territory of the Requesting Party for any offence committed before extradition other than:

- (a) an offence for which extradition was granted;
- (b) any lesser offence proved by the facts on which the extradition was based;
- (c) any other extraditable offence in respect of which the Requested Party consents.

2. Paragraph 1 does not apply if the person has had an opportunity to leave the Requesting Party and has not done so within 25 days of final discharge in respect of the offence for which that person was extradited or if the person has returned to the territory of the Requesting Party after leaving it. In case the person fails to leave the territory of the Requested Party for the reasons beyond his/her control, the Parties will consult on the next course of action.

ARTICLE 15 RE-EXTRADITION

If the extradited person returns to the territory of the other Party prior to the termination of prosecution, proceedings or execution of sentence, he/she may be extradited again based on the request of the Requesting Party. In such cases, submission of new extradition requests in accordance with Article 3 of this Treaty may be required.

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 16
SURRENDER TO A THIRD STATE OR
INTERNATIONAL TRIBUNAL

1. A person who has been extradited under this Treaty shall not be surrendered by the Requesting Party to a third State for trial or punishment for any extradition offence that was committed before his/her extradition to the Requesting Party unless the Requested Party consents to that surrender.
2. To the extent permitted by the laws of the Requesting Party, a person who has been extradited under this Treaty shall not be surrendered by the Requesting Party to an international tribunal established in accordance with a multilateral international convention that applies to the Requesting Party for trial or punishment for any offence that was committed before his/her extradition to the Requesting Party unless:
- (a) the Requested Party consents to that surrender; and
 - (b) if under the convention, the consent of another State is required, that State consents.
3. Paragraph 1 or 2 shall not prevent the extradition or surrender of an extradited person to a third State or the relevant international tribunal established in accordance with a multilateral international convention that applies to the Requesting Party if:
- (a) that person leaves the territory of the Requesting Party after the extradition and voluntarily returns to it; or
 - (b) that person does not leave the territory of the Requesting Party within 45 days of the day on which the person is free to leave.
4. For the purpose of paragraph 1 and sub-paragraph (c)(a) of this Article, a Party whose consent is requested may require the submission of any documents or statements referred to in Article 6.

دفتر حقیقت دولت

ARTICLE 17 SEIZURE AND SURRENDER OF PROPERTY

1. To the extent permitted under its law, the Requested Party may seize and surrender to the Requesting Party any property found in the possession of the person sought at the time of his arrest which may be material as evidence in proving the extradition offence in respect of which the extradition is granted.
2. Subject to paragraph 1, if the Requesting Party so requests, the above-mentioned property may be surrendered to the Requesting Party even if the extradition cannot be carried out owing to death, disappearance or escape of the person sought.
3. The Requested Party may condition the surrender of the property upon satisfactory assurance from the Requesting Party that the property will be returned to the Requested Party as soon as practicable. The Requested Party may also defer surrender of such property if it is needed as evidence in the Requested Party.
4. The rights of third parties in the surrendered property shall be duly respected.

ARTICLE 18 TRANSIT

To the extent permitted under article 1, either Party may authorise transit through its territory of a person surrendered to the other by a third state. In such case, the relevant authorities of the Parties shall co-operate to the mutual benefit and under conditions of the transit.

ARTICLE 19 EXPENSES AND REPRESENTATION

1. The Requesting Party shall bear the expenses related to the extradition of the person surrendered. The Requested Party shall pay all other expenses incurred in that Party by reason of the extradition proceeding.

دفتر هيئات دولت

3. Where expenses incurred in the Requested State by reason of the request are of a substantial or extra ordinary nature, the Parties shall consult to determine the manner in which the costs shall be borne.
4. Neither Party shall make any pecuniary claim against the other Party arising out of the arrest, detention, examination or surrender of persons sought under this Treaty.
5. The Requested Party represents the interests of the Requesting Party in any proceedings arising out of a request for extradition. However, to the extent permitted by the law of the Requested Party, where the Requesting Party arranges to assist in the representation, it shall bear any expenses incurred.

ARTICLE 20 SETTLEMENT OF DISPUTES

All differences or disputes between the Contracting parties over the interpretation or implementation of the provisions of this Treaty shall be fully settled amicably by the means of consultation or negotiation between the Parties through their diplomatic channels without reference to any third party or international tribunal.

ARTICLE 21 AMENDMENT

1. This Treaty may be amended at any time by mutual written consent of the Parties. Such amendment shall enter into force in the way stipulated in the Article 12 of the Treaty and will form part of this Treaty.
2. Any amendment shall be without prejudice to the rights and obligations arising from or based on this Treaty before or up to the date such an amendment enters into force.

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 23
ENTRY INTO FORCE AND TERMINATION

1. This Treaty shall enter into force upon expiry of 30 days from the date of receipt of the last written notice from the Parties through the diplomatic channels of completion of all internal procedures as required for entry into force of this Treaty.
2. This Treaty shall apply to requests presented after the date of its entry into force even if the relevant acts or omissions constituting the offence or offences to which the request relates occurred before or after that date.
3. Either Party may terminate the Treaty by notice in writing at any time through the diplomatic channels and it shall cease to be in force six (6) months following the date on which the notice is given.
4. Termination of this Treaty shall be without prejudice to the rights and obligations arising from or based on this Treaty and to the completion of any requests made pursuant to this Treaty before or up to the date of termination.

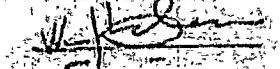
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE, in Persian on 11th day of Mordad 1401 according to Iranian calendar corresponding to 2nd day of August 2022, in duplicate, in the Persian, Malay and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence, the English text shall prevail.

FOR AND ON BEHALF
OF
THE GOVERNMENT
OF THE ISLAMIC
REPUBLIC OF IRAN

FOR AND ON BEHALF
OF
THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

دفتر هیئت دولت